

folytatták: a II-ik ivadék ellen ugyan úgy jártak el. A szőlőiloncza (*Tortrix pilleriana*) nem okozott lényeges kárt. Annal érzékenyebb volt a szőlőszelény (*Rhynchites betuleti*) fellépése főleg Pfalzban, Badenben és Hassziában, a hol tokjait összeszedték s elégették. Ugyanígy jártak el az *Oliorrhynchus ligustici* bogár ellen, mely a Rajnán nagyobb kárt tett. Ugyanott erősen garázdálkodott az *Eumolpus vitis*, mindazonáltal mit sem tettek ellene. Az *Anomala aenea* álczája és a drótféreg (*Agriotes lineatus*) csak csekély mértékben károsított; még csekélyebben a *Dactylopius vitis* és *Lecanium vini* nevű paizstetű; a *Coccus vitis* paizstetűt is csak szórványosan figyelték meg: meszeléssel és ledörzsöléssel pusztították. A szőlőatka (*Phytoptus vitis*) nagy mennyiségben lépett fel. Nagy kárt idézett elő a *Tetranichus telarius* atka, mely ellen rézgáliczot és meszet alkalmaztak jó sikerrel. Kevés kárt tett a vetési bagolyvilla (*Agrotis segetum*) hernyója; annál nagyobbat helyenkint a darazsak, úgy hogy darázsfészek pusztítását 30 fillérral jutalmazták.

A lepke olajtalánítása. Számos lepkének az a kellemetlen tulajdonsága, hogy olajos (zsiros) lesz. Ilyenek főleg a Sesiák, Cossidák, Hepialidák, számos Noctua, sőt egyes nappali lepke is. Eleinte rendszerint a por kezd fényesedni, mintha olajba mártották volna; ez az olajoság kezd aztán terjedni és végül elfoglalja az egész testet és minden szárnyat. Minthogy a legtöbb gyűjtő ily esetben nem tud segíteni, az olajos lepkét a gyűjteményben hagyja, míg teljesen elromlik. Pedig könnyen lehet ezen segíteni, még pedig következőleg. Az olajos lepkét ócska fészítő deszkára tűzzük, az olajos részeket benzinnel beecsetezzük és magnésinaport, tajtékpport vagy federweisztt hintünk rájuk. Negyedóra múlva a port finom ecsettel eltávolítjuk s előttünk áll a uszta lepke. Ha azonban az olajosodás már régebb keletű, esetleg ismételni kell az előbbi eljárást, és ha a potroh még akkor is olajos, úgy azt óvatosan le kell törni, 2—3 napig benzinben áztatni s úgy aztán valamelyik porral megtisztítani, minek megtörténte után a potrohot ismét felragasztjuk és a lepkét bátran a gyűjteménybe tűzhetjük, mert az többé már meg nem olajosodik.

A. A. L.

Kártékony bogarak. Az 1898-ban bogarak által okozott károkról értekezvén, Eckstein K. megjegyzi, hogy némely kártékony rovar bizonyos években nagyobb károkat okoz, mint minőket eddig róla felfegyeztek. A mondott évben felhossa például a következőket: *Pissodes harycyniae*, melynek imagoja a luczfenyőket megtámadta s az okozott gyanta kiizzadás által megölte; *P. validirostris*, mely a friss luczfenyőtobozokat megrágtá; *P. notatus*, mely a luczfenyő kérgébe apró, de mély lyukakat rágott, a *Magdalis duplicata* az egvéves fenyőágakat és tavaszkor a fiatal hajtáson levő rügyeket támadta meg; a *Cryptorhynchus lapathi* fűzfáágakba és égerfahajtásokba lyukakat vajt; az *Eccoptogaster (Scolytus) intricatus* a tavalyi tölgyfahajtásokba lyukakat rágott, úgy hogy az idei hajtás elszáradt. Mindezen kártételek oka az, hogy a bogarak táplálékszükségele petézéskor igen nagy, amint hát a cserebogár is 2—3 peteszaka közt újra előkerül táplálkozni.